Ч. 259. Пятниця 2 грудня (19 падолиста) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. съвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Рада державна — Перед виборами в Англії.*

В палаті послів внесли на вчерашнім засіданю між иншими інтерпеляциї пп.: Євг. Левицкий в справі переслідуваня руского язика старостами у всхідній Галичині; Курилович в справі заборони уділюваня приватної науки російского язика в Галичині; Будзиновский в справі нерівномірного розділу тягарів податкових між Поляків і Русинів і в справі обмежуваня автономічних прав громадских староством в Бучачи.

В дальшій дискусиї над зарядженями в справі дорожнї і недостачі мяса промовляв перший християньско-суспільний посол Панц, котрий вніс спільно з иншими послами, між иншими з пп. Окуневским, Глїбовицким і Васильком такі резолюциї: в справі відповідного зниженя тариф для паші, в справі підпираня краєвого плеканя худоби при помочи премій за якість худоби і в справі розпочатя переговорів з Угорщиною що до зниженя оплат для паші особливо кукурудзи.

По промові п. Авста заявив п. Штайнер, що представителі міст мусять стояти на тім, аби скількість, яка має бути привезена до Австриї, була віддана виключно до розпорядимости громад, а не приватним спекулянтам або споживчим товариствам. Бесідник поставив в тім дусї додаткове внесене:

В подібнім дусї промавляв п. Давид.

Відтак п. міністер торговлї др. Вайскірхнер заявив на закиди роблені єму попередним бесідником, що оногди промовляв з порученя ради міністрів в імени правительства. Що до слів пос. Лєхера, котрий рішучо перечив, немов би палата ухвалила приписи в справі переведеня артикулу XX. угоди з Угорщиною, то міністер наводить „Wiener Ztg.“ і протокол з засїданя, з котрих виходить, що палата ті постанови ухвалила. Коли ухвали постановлюють рівномірне поступоване обох правительств в справі довозу худоби, мяса і сирих продуктів з заморских країв, то порозумінє між обома правительствами конечне. З тої причини правительство мусить заявити ся против резолюциї посла Давида, аби з угорским правительством зовсім не порозуміватися.

Промовляли ще в справі дорожнї пп. Дам, Крамарж, Морачевский і Вайденгофер, по чім засїданє о год. 9½ вечером закрито. Слїдуюче нині о год. 11 перед полуднем. На нинїшнім засїданю п. міністер скарбу предложить проект закона в справі продовженя привилею банку австро-угорского і виголосить експозе.

Оногди розвязано парлямент Великої Британиї: одинацять місяцїв по послїдних виборах, по 3—4 місяцях працї. Розсадила єго стара боротьба між аристократиєю і демократиєю. І знов закипить в краю від виборчої аґітациї. В повени противенств, кличів і осіб має з'орієнтувати ся анґлїйский нарід, засокочений ще до того завзятою аґітациєю суфражисток против лїберального правительства. А лїберальна партия була тою, котра розвинула і скріпила жіночий рух і надала сили єго доманганям.

Ще більше безоглядно виступають протестантскі уніоністи з Ірляндиї. Позавчера ухвалили они евентуально оружною силою запротестувати проти самоуправи Ірляндиї і основати фонд на закупно збруї. На першій конференциї в тій справі субскрибовано 10.000 фунтів штерлїнґів. В конференциї тій взяли участь 2 бувші міністри і один з найбогатших аристократів льорд Londonderry, котрий заявив: „Коли homerule стане законом, то протестантска провінция Ульстер виповість послушеньство законови“. На 20.000-нім вічу в Бельфасті заявляли протестантскі бесїдники, що коли би homerule стало законом, то протестанти в Ір-

## Летючі листки.

(З французского — Рене Ґружа).

### І.

В неділю, дня 7 червня 19.. р. по вечірни, ціле населене оселї Курване-зан-Брі, спішило до хутору вдовиці Шаванон, що лежав о неціли кільометер від церкви, на дорозї до Сен-Ґрасіян.

По секвестрациї мала відбути ся випродаж: була то нагода досить рідка, отже хоч сумне положене вдовиці Шаванон будило милосердиє, многі були вдоволені, котрі задумували користати з принагідної хвилї.

На подвірю хутора, повнім гамору прибувших, появила ся вдовиця Шаванон. Була ще молода: ледве трицять пять лїт. Мала на собі вношену бавовняну спідницю, а ноги єї тонули в грубих деревляних черевиках. Четверо дїтий, так само нужденно одітих, ішло за нею зі страхом, держачи ся єї спідницї. Ще одно, маленьке держала на руках. Коли побачила товпу, наповняючу подвірє, спустила голову і пійшла сїсти на перевернених тачках, недалеко стола приготовленого для комісаря. Тихий шепіт роздав ся серед селян. Нїхто не привитав вдовиці.

Комісар з писарем надійшли вскорі. Комісар називав ся п. Гуссо. Був то чоловічок кругленький, веселий, дотепний. Витав ся, кланяючи ся на право і на ліво, словами: „добрий день“, сів при столї побіч писаря, отворив теку, з котрої виймив аркуш білого паперу, шепнув якийсь дотеп до уха помічникови і ударяючи кілька разів молотком, приказав тишину.

— Продаємо перед усїм рільничі знаряди — скрикнув тонким, співучим голосом. — Ось деревляна борона у вісім рядів, вже трохи вужита. Є купець за двайцять франків?... Нї?... За десять франків? За вісїм франків? За шість франків? За три франки!

Один з селян зробив рух головою, відтак другий і ще третий. Борону продано за цїну 4 франків 75 сантимів.

Продавано відтак плуг, віз з двома колесами. Всьо то не винесло квоти 35 франків.

Тоді в кутику, в котрім укрила ся разом з своєю дітворою, вдовиця Шаванан почала заводити.

— Переходимо до худоби—говорив дальше спокійний комісар. — Хто хоче мати хорошу льоху з поросятами за сто франків?

Льоха щезла серед купуючих, за нею пійшли три корови і кінь.

— Кілько вже маємо? — спитала несьміло вдовиця Шаванон.

Писар зчислив:

— Пятьсот вісїмдесять франків, вісїмдесять сантимів!

На то вдовиця скрикнула:

— Бійте ся Бога, люди! Чи ви завзяли ся користати з мого нещастя?... Пятьсот вісїмдесять франків за всьо, що я мала найлїпшого на моїм хуторі! Чи нема вже милосердия в оселї Курване-зан-Брі? То дуже недобре! А може також не знаєте моєї історії?... Отже слухайте, добрі люди, нехай вам оповім:

— Коли Шаванон, нехай Бог буде милостивий єго душі — помер, наші інтереси ішли зовсїм не зле, а доказом того, що слїдуючої зими купили ми Жовту, ту хорошу корову, яку Петро Форже забрав собі майже за дармо! Але ось дїти починають слабувати на кір, насамперед Жан, відтак Анна, відтак Мария-Анна, а вкінци прочі... Лїкар дорого коштує... Моя мошонка була майже пуста, коли я з черги дїстаю запаліня легких, перестудивши ся при догляданю дїтий в ночи. Беруть мене до шпиталя в Мелен, а дїти забирають до Притулку... Сиджу там двайцять довгих тиждів і журю ся безнастанно, а коли вкінци вертаю, упоминає ся господар о два залеглі чинші... Плачу. Скупар гнїває ся. Визначують менї секвестрацию... І ось, що є... Люди добрі, бійте ся Бога! Сама моя обстава заплатила би господаря, коли би ви мали совість... З рештою гроший, полишивших ся по продажи, могла би я загосподарити ся деинде... Ви повинні чейже зрозуміти, яке то страшне...

Переходимо до обстави! — перервав Гуссо, котрий доси слухав вічливо бесїди вдовиці. — Ось колиска тростинова, з цїлковитою постелию... Десять франків! Є купець, котрий дає десять франків...

Вдовиця Шаванон випрямила ся з затисненими устами, а єї очи неспокійно споглядали на товпу.

ляндиї відмовлять плачення податків, а в потребі ужиють ще острійших способів.

Під такими виглядами розпочинає ся в Анґлиї виборча аґітация. Новий парлямент має зібрати ся в послїдних днях сїчня.

# Новинки.

**Львів, дня 1-го грудня 1910.**

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував официялів канцеляриїних: Аполїн. Андржейовского в Бірчи і Ізид. Петеріля в Бучачи, старшими официяламп канцеляриїними ad personam з полишенем їх в дотеперішних місцях службових.

— **Краєва Рада шкільна** надала посади учительскі: дїйстному учителеви ґімназиї з руском мовою викладовою в Коломиї, Генр. Осуховскому в ґімназиї в Березові: дїйстному учителеви ґімназиї в Березові Вит. Висоцкому в ґімн. з рускою мовою викладовою в Коломиї з приділенем до служби в академічній ґімназиї у Львові.

— **Дрібні вісти.** Загальні збори філїї „Просьвіти" і філїї „Сільского Господаря" відбудуть ся дня 5 грудня 1910 о 12 годині в полудне в Бібрцї в читальни „Просьвіти". — В Горбачах, Попелянах і Кагуєві львівского повіта лютить ся шкарлятина, в Жиравці тиф черевний з в Лисиничах коклюш. — У Відни занедужало кілька осіб на хоробу знану у зьвірят під назвою пискової і ратичної зарази або пришиці. Лікарі здогадують ся, що тої хороби набрали ся заражені від того, що пили молоко і їли масло від коров заряжених тою хоробою. — Ще дня 1 падолиста с. р. знайдено у вагонї вечірного поїзду наспівшого зі Львова до Пустомит студентску блюзу і штани, пару чобіт, капузу і хустку на голову. Властитель може відобрати собі ті предмети в старостві у Львові. — П. Морган згубила золотий, дамский годиник з золотим ланцушком вартости 200 К, а п. Юлія Ольшевска згубила чорну сельскінову боу вартости 150 К.

— **Огні.** Вчера перед полуднем вибух огонь в комнаті реальности при ул. Городецкій ч. 87. Сторожа пожарна угасила огонь вирубавши цілу стелю. Причиною огню була мабуть хибна будова комина. — В ночи з вітірка на середу згоріла в Глинній Навариї велика фабрика ваги, перша в краю заложена рік тому назад. Огонь знищив цілу фабрику і всі запаси бавовни. Загальна шкода виносить около 150.000 К а самі запаси вати і бавовни предствляли вартість 50.000 К. Властителями фабрики була спілка зложена з найбільших фінансових інституций у Львові. Фабрика була асекурована. — В Конячові коло Ярослава згорів в ночи дня 21 падолиста бровар, власність гр. Баденїх арендований п. Ляндавом. Пожар вибух па поді магазину і в короткім часі обняв цілий магазин. Сушарня і всі запаси ячменя і солоду пішли з димом. По 10 годинах удало ся огонь зльокалїзувати та забевпечити прочі будинки фільварку від огню і то завдяки лиш тому, що близько бровару знаходить ся став. Збіже і запаси тлїли ще через 3 днї. Завдяки акциї ратунковій ярославскої сторожі пожарної удало ся половину бровару уратувати. Шкода, виносяча звиж 50 000 К, була обезпечена. Причина огню незвістна.

— **Труп погризений щурами.** З Перемишля доносять: В пятницю тамтого тиждня погиб па двірци зелїзничім підчас злучуваня возів пересувач Ігнатий Гарба. Тіло нещасливого відставлено до трупарні, що знаходить ся в старій порохівни, а в недїлю мав відбути ся єго похорон. Зійшла ся родина погибшого і досить численно робітники зелїзниці. Трупарню застали замкнену а коли на їх домаганє двері отворено, застали трупа на земли в такій самій позиції, як єго положено, коли принесено з двірця. На вид входячих людий розбігла ся від трупа гурма щурів і повтікала до нор а тепер показало ся, що тіло нещасливого пересувача було страшно змасакроване щурами: Ціле лице було погризене, ніс відгризений, очи виїджені, пальці повідгризані — одним словом труп представляв страшний вид. В справі сїй веде ся тепер судове слідство і оно викаже, хто тому винуватий.

— **Нещаслива пригода.** Візник Франц Колчун, помагаючи вчера на ул. Оссолїньских класти на віз величезні деревляні колеса, на котрих були давнїйше навинені електричні каблї, зазнав тяжкого калїцтва. На возі зломила ся дошка а колесо спадаючи, перевернуло Колчуна і придушило єму груди. Поготівля ратункова відставила нещасливого в дуже небезпечнім станї до шпиталю.

— **Сумний конець усмирителя зьвірів.** Минулого понедїлка вечером відбувало ся в Берлинї в менажериї Аренса представленє, котре закінчило ся несподівано страшною борбою з розлюченою львицею. В менажериї тій виступав усмиритель диких зьвірів Кароль Маєр і показував численно зібраній публицї дресовані льви, медведї, вовки і змиї. Маєр, чоловік незвичайно сильний, відбувши з Аренсом хінь-ску кампанію, їздив по Индиї і Африцї, де часто брав участь в ловах на льви і инші дикі зьвірі, аж наконець знайшов в менажериї свого давного воєнного товариша посаду усмирителя зьвірів. Уповаючи па свою силу, дразнив він вже кілька разів без потреби берберийску львицю, котра вже минулої суботи вдарила єго злегка лабою по лици.

Коли Маєр вечером в понедїлок підчас представленя увійшов до клїтки львиці, зьвіря страшно розлючене порскнуло на него і розпочала ся борба чоловіка зі зьвірем. Маєр завдяки своїй величезній силї та й не малій зручности вийшов побідоносно з тої борби, але коли публика зачала сильно плескати в долонї, він повторив ще раз борбу. Наконець кинув львицю в кут, а сам виступив наперед і поклонив ся кілька разів публицї, котра не переставала грімко плескати.

Розлючений зьвір ждав лиш на ту хвилю. Львиця кинулась нараз па него і кігтями своїх лаб впила ся єму в карк та вирвала спорий кусень тіла, а кров бризнула аж на стіни клїтки. Маєр впав на землю, а в тій хвили львиця вхопила єго зубами за шию. Здавало ся вже, що розлючений зьвір розідре Маєра, але в тій хвили вбіг до клїтки властитель менажериї Аренс і давна усмирителька зьвірів, а за ними ще кількох людий із служби, котрі зелїзними дручками поломили львиці пащеку і остаточно освободили тяжко покалїченого Маєра та винесли з клїтки. Нещасливий був страшно покалїчений і ледви ще жив. Завізваний лїкар подав єму першу поміч, а відтак відвезли єго ледви ще дихаючого до шпиталю, де мабуть вже й помер.

## Господарство, промисл і торговля

— **Загальні збори „Достави"** відбули ся дня 17 падолиста с. р. у Львові. Збори відкрав голова надзираючої Ради о. шамбелян др. Ст. Юрик. По виборі президиї, до котрої увійшли: о. крил. Ал. Зубрицкий' яко предсїдатель о. шамбелян Юрик яко заступник, о. Будка і о. Дилиньский яко секретарі, приступлено до денного порядку. Зі взгляду що учасники зборів дістали друкований звіт з діяльности товариства, директор о. Алекс. Стефанович сказав при тій точцї лиш дещо для поясненя справи. Згадав про перенесенє централї із Станиславова до Львова, про закупно склепу Спожарского, про великі вимоги купуючої публики і просив о вибаченє „Доставі", коли може одного або другого сего року не вдоволила. Тяжко було всьо нараз уладнати, но лад вже є і „Достава" розвиває ся дуже добре. То само можна сказати і о робітнях стоваришеня. Всьо иде красно і що раз красше, — лише два бажаня від „Достави" до загалу: 1) щоби наші братства церковні і сьвященики брали всьо, чого потребують, в „Доставі"; 2) щоби приступали більше в члени з уділами, бо „Достава" має за мало гроший, щоби розвинути ся як слїд. Дотепер без помочи „Союза кредитового" годї було би стапути так добре, як стоїть ся, а „Достава" повинна стояти вже своїми грішми. Членів є 332, значить більше як минулого року. П. Захариясевич констатує, що хоч „Достава" є емінентно сьвященичим товариством, то число сьвящеників є дуже мале (168). Думає, що вина сего в тім, що стоваришенє за мало рекламує себе. По поясненю деяких точок (головно що до рахунків), які дала дирекция інтерпелюючим, о. др. Боцян поставив внесенє, щоби з чистого зиску 1698 К 90 с. по заплаченю дивіденти 7%, передано 1/3 на понд резервовий, а 2/3 на утворенє специяльної резерви зисків і страт на довжниках. По дискусиї внесенє принято. Відтак принято без дискусиї відчитані звіти і уділено управі абсолюторию.

---

Хтось замітив, що „купець" заповіджений п. Гуссо не може бути ніхто инший лиш сама вдовиця і всї обурили ся, що женщина може в той спосіб покривдити вірителїв, відкуповуючи колиску своїх дітий.

— Десять франків колиска! Десять франків! — кликав комісар — признаю!

Мав вже ударити молотком о стіл, коли відозвав ся голос:

— Десять франків пятьдесять!

Всї обернули ся в ту сторону.

Чоловіком, котрий промовив, був не хто инший, лише старий Омініон, дивак з Курзанс, звістний із своїх чудацтв, але котрий крім того був уважаний чоловіком заможним.

Вдовиця Шаванон глядїла хвилю на свого противника, а відтак голосом без звуку сказала:

— Одинацять франків!

— Сорок франків — відповів батько Омініон.

Товпа селян приступила близше зачудована.

— Сорок франків пятьдесять!

— Шістьдесять франків!

Вдовиця Шаванон зойкнула глухо з розпукою.

— Проклін на вас, батьку Омініон!.. В тій колисці я колисала ся, всї мої діти по черзі спали... Мати не може позволити на продаж колиски своїх дітий!... Чи чуєте?... Прошу записати шістьдесять франків пятьдесять!

Серед товпи людий на подвіри зробила ся така тишина, що можна було би учути, як муха летїла.

— Двіста франків! — сказав твердо батько Омініон.

З грудий вдовиці роздав ся плач. Діти єї, налякані, вішали ся коло єї спідниці і кричали: Мамо!... Затріпала руками у воздусї, немов би мала упасти і вже помічник комісаря кинув ся, аби єї ратувати... Але она затискаючи судорожно руки коло колиски, відсупула єго від себе.

— Двіста пятьдесять франків!... — шепнула майже несьвідомо.

— Три тисячі франків! — заявив батько Омініон, ударяючи рукою в стіл приказуючим рухом.

Блїда як труп вдовиця Шаванон притулилась до стіни дому... Пан Гуссо поглянув питаючим поглядом. Молоток підніс ся в гору.

— Три тисячі франків сказано... Три тисячі франків за колиску... Перший, другий і — третий раз. Признано!

Відозвав ся глухий відгомін молотка.

Тоді довкола батька Омініона піднесли ся ворожі голоси, котрі ставали чим раз голоснїйші. Єго поступок видав ся таким підлим і нікчемним, що навіть найменше совістні зпоміж селян не могли вдержати ся від висказаня свого обуреня.

Старий, здавало ся, не звертав на то уваги. Поступив до стола комісаря, виложив сто пятьдесять штук золота по 20 франків, а відтак коли товпа наступала па него з грізним видом, обернув ся до неї.

— Чи лїцитация є публична, чи ні? — спитав. — Чи не маю права купити, що менї подобає ся і зробити з моїм купном то, що схочу зробити?

Грізний шум відповів єму.

— Отже тихо!... Пане комісарю! — додав, обертаючи ся до пана Гуссо — прошу віддати вдовиці колиску, котру я купив! Не варта більше як пятьдесять сантимів, але мило менї жертвувати єї тій нещастній женщині! Я сказав. Добраніч вам, непотріби!

Перетиснув ся крізь товпу і щез, полишаючи селян в остовпіню, а вдовицю Шаванон омлїлу з радости поміж купою золота з єї колискою.

(Дальше буде).

По сім приступлено до вибору управи. Принято через аклямацию предложених Радою: о. Стефановича, п. Петрушевича і о. Лициняка на директорів. Доповняючий вибір Надз. Ради відбув ся картками. Вибрані: о. Кульчицкий, о. Юрик, др. Студиньский, о. Рудович — до Ради, а о. Ів. Туркевич заступником. Підчас скрутиниї полагоджено 8. точку: підвисшено презенцийну марку для членів Ради з двох на пять корон. Вкінци п. Захариясевич поставив домагане, щоби основано як найскорше в Перемишли філію та змінено назву „Достава" на якусь принаднійшу. По дискусиї передано оба бажаня Надз. Раді. По вичерпаню дневного порядку, вніс о. Стефанович, щоби висказати письменну подяку др. Яновичови (б. член ради) за заслуги для товариства, та щоби для порядку, в мотиву чисто купецкого, впровадити для більших кредитів векслі. По принятю сих внесень о. Зубрицкий закрив збори желанем, щоби наша „Достава" як найкрасше розвивалась для добра церкви і народа.

— Загальні збори членів „Сокільского Базару" у Львові відбули ся дня 29-го с. м. По принятю рахунків за минулий рік адміністрацийний вибрано нову Раду Надзираючу, до котрої увійшли: др. Охримович Володимир, Вітошиньский Ярослав, Кокорудз Ілия, Дурбак Павло, Рожаньский Любомир, Могильницкий Володимир, др. Бачиньский Володимир, Окпиш Антін, Чапельский Ілярий, Гладишовский Антін; яко заступники пп.: Кривецкий Микола, др. Величко Григорий і Боберский Володимир. До контрольного комітету вибрано пп.: Будзиновского Альфреда, о. Залужного Льва і Сполітакевича Івана. В склад дирекциї увійшли пп.: Іжицкий Іван, Рутковский Зенон і Шухевич Володимир (junior); яко заступники пп. Левицкий Микола і Мацькевич Володимир. Всї вибрані приняли вибір.

— З зелізниці. Дирекция зелізниць державних подає до відомости: З причини заметелі сніговоі здержано загальнй рух на льокальній зелізници Львів-Рава руска аж до відкликаня. — Загальний рух заведено на ново: межи Тернополем а Збаражем дня 28 с. м; межи Борками великими а Грималовом дня 30 с. м. — Дня 29 с. м. заведено рух товаровий межи Львовом а Самбором; — дня 30 с. м. заведено частковий рух особовий на лінії Бережани-Потутори поїздами 5457, 5412, 5411, 5416 та межи Потуторами а Підгайцями поїздами ч. 5459, 5460, 5415 і 5416.

# Телеграми.

**Відень** 1 грудня. Мінїстер скарбу предложив нинї палатї послів проект закона о продовженю привилею австро-угорского Банку та о угоді о монетах і валютах а також в справі управильненя квестий стоячих з тим в звязи.

**Краків** 1 грудня. Висший суд не увзгляднив просьби родини адвоката Зайнфельда о зниженє кавциї із 100.000 на 70.000 кор.

**Станиславів** 1 грудня. Рух особовий на шляху Хриплин-Чортків і загальний рух на шляху Цалагичі-Товмач заведено знову з днем 1 грудня.

**Відень** 1 грудня. Чеські клюби правно-державний і народно-суспільний ухвалили вчера однодушно предложити на нинїшним повнім засїданю ческого клюбу внесенє, щоби не висилати членів на конференцию угодову.

**Білград** 1 грудня. Скупштина ухвалила вчера 94 голосами против 22 приступити до специяльної дискусиї над торговельним договором з Австро-Угорщиною.

**Льондон** 1 грудня. Вчерашні вечірні часописи умістили телеґраму з Ню-Йорку, після котрої Кук в статї оголошеній в „Hampton Magazin" заявляє, що по докладній розвазї мусить признати, що не знає, чи був дійстно на північнім бігуні; він гадає, що з причини томлячої подорожі до бігуна его умові сили були ослабли.

## Курс львівский.

| Дня 30-го падолиста 1910. | Платить К с | Жадають К с. |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | | |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. | 680·— | 688·— |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | 450·— | 460·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси | 551·— | 556·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Сяноку | 530·— | 540·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5 прц. преміов. | 109·70 | 110.40 |
| Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц. | 99·— | 99·70 |
| $4^1/_2$% листи заст. Банку краев. | 99·30 | 100·— |
| 4% листи застав. Банку краев. | 93·50 | 94·20 |
| Листи застав. Тов. кред. 4 прц. | 96·— | —·— |
| " " 4% льос в $41^1/_2$ літ. | 95·— | —·— |
| " " 4% льос. в 56 літ. | 92·30 | 93·— |
| **III. Облїґи** за 100 зр. | | |
| Пропінацийні галицкі | 97·80 | 98·50 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем. | —·— | —·— |
| " " " $4^1/_2$%. | 99·30 | 100·— |
| Зелїз. льокаль. " 4% по 200 К. | 92·40 | 93·10 |
| Позичка краев. з 1873 р. по 6% | —·— | —·— |
| " 4% по 200 К. | 93·— | 98·70 |
| " м. Львова 4% по 200 К. | 92·30 | 93·— |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова | 112·— | 120·— |
| Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) | 75·50 | 79·50 |
| Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) | 48·25 | 52·25 |
| Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский) | 66·— | 72·— |
| Базиліка 10 К (Курс віденьский) | 31·— | 35·— |
| Йошіф 4 К (Курс віденьский) | 8·25 | 9·50 |
| Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) | 9·50 | 11·— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский | 11·37 | 11·49 |
| Рубель паперовий | 2·51 | 2·54 |
| 100 марок німецких | 117·60 | 118·— |
| Доляр американьский | 4·80 | 5·— |



## Рух поїздів зелїзничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.**

**ЗАМІТКА.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

### Приходять до Львова

**на головний дворець:**

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**. 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, **9·50**.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

**На Підзамче:**

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

**На Личаків:**

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

### Відходять зі Львова

**з головного двірця:**

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

**З Підзамча:**

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

**З Личакова:**

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає Адам Крехoвецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).